

на послѣднитѣ хълмове, влизатъ въ Ст.-Планинската група, нарѣчена Сливенски Балканъ, въ центра на съсѣднитѣ нему Твърдишки и Еленски, Котленски, Върбишки и Карнобатски Балкани.

Сливенския Балканъ, който собственно поради своето доволно дълго протяжение носи разни имена споредъ находящитѣ се по склоноветѣ му заселища, почва отъ Демиръ-Капия и стига източно до с. Мокренъ и входа на Марашкия боазъ, между селата Бургуджий и Сейменъ, подъ името Грѣбенецъ.

Почвайки отъ Демиръ-Капия по посока за Сливенъ е върха Вратника, а по-долу Айлата (Поленитѣ), слѣдъ което подъ редъ сж Тжпана или Даула (остатъкъ отъ стара караулница или беклемѣ, вѣрда — споменъ отъ Сливенското дервенджийство, клонъ отъ института на войницитѣ). Слѣдъ това идатъ Малъкъ и Голѣмъ Мѳрни Долъ, Дълбоки Долъ и Черешата, вече надъ самия градъ. Почти успоредно на тая посока и отъ двѣтѣ страни на Арсѣнѳвския боазъ сж важнитѣ по своитѣ имена и слѣди мѣстности: на първо мѣсто развалинитѣ върху високо равнище, на частъ и полов. далечъ отъ града, нарѣчени Асѣница. Както ще се види, тукъ лежатъ основитѣ на старобългарско заселище и крѣпость, свързани съ миналото на първия Асѣнъ. На с.-з. отъ него е мѣстността Прѣделъ (отъ прѣдѣлъ, важно за областнитѣ граници на българското царство), а до него високия връхъ Прѳгледецъ¹⁾. На дѣсно отъ течащата край него Малѳ-

поврхность. Прѣданието тукъ сочи на Крали Марко, който ужъ косялъ на Бършанъ. Впрочемъ, споредъ сжщото, той се подвизавалъ и на Синитѣ Камъни, гдѣто като се разсърдилъ на сестра си, която тъчала тамъ, разсѣкалъ ѳ стана и се образувало Чаталка. Комбинацията за Бършанъ, отъ баиръ и нишанъ, е съмнителна. Турцитѣ на Бършанъ казватъ Ада Тепе Кжрж (срѣдъ полето островъ — връхъ), обстоятелство което подчъртава българския произходъ на името Бършанъ.

¹⁾ Ср. Раковски (нѣкол. рѣчи О Асѣню . . . 58-60). Името е интересно и сочи на друга слѣда отъ старобългарското дервенджийство или клисурархство. Очевидно е, че тоя връхъ е служелъ за наблюдателенъ пунктъ и е игралъ видна роль въ мѣстнитѣ военни операции, стига да не изпустнемъ отъ прѣдъ видъ не случайното му намиране надъ самия Сливенъ, край самия Демиркапийски